برای نوشتن مدل Relax برای مساله ی پوشش گره، می توانیم از مفهوم مساله ی برنامه ریزی خطی استفاده کنیم. در اینجا، متغیرهای تصمیم گیری χ_i را به عنوان یک متغیر متصل (continuous variable) تعریف می کنیم، به این معنی که χ_i می تواند هر مقداری از بازه ی χ_i را به عنوان مقدار خود در نظر بگیرد. سپس مدل زیر برای مساله ی پوشش گره بدست می آوریم:

minimize $\sum x_i * w_i$ subject to:

$$\forall (i,j) \qquad x_i + x_j \ge 1$$

 $\forall x_i \in [0,1]$

در اینجا، تابع هدف کمینهسازی مجموع $x_i * w_i$ را داریم که هدف آن پیدا کردن بردار x_i با کمترین هزینه برای پوشش گرهها $x_i + x_j \geq x_i \geq 0$ باشد. در نهایت، قید $x_i + x_j \geq x_i \geq 0$ باشد. در نهایت، قید $x_i + x_j \geq x_i \geq 0$ باشد. سپس قیدهای $x_i \geq x_i \geq 0$ باید برابر یک باشد، به این معنی که حداقل یک گره باید پوشش داده شود. $x_i = x_i + x_j \geq x_i$ نشان می دهد که حداقل یک گره باید پوشش داده شود.

این مدل Relax نیست، زیرا قیدهایی که $1 \le 1$ را جزء قیدهای اولیهی مساله قرار نمی دهیم و اجازه می دهیم و مقدارهای بین و برا اتخاذ کند؛ در نتیجه، این روش را برای حل مسالهی پوشش گره با استفاده از برنامه ریزی خطی Relaxation می نامیم. حال میتوانیم جواب سوال را با اطلاعات بالا بدهیم:

به علت اینکه مساله مینیمم سازی هست وقتی که x_i در بازه ی x_i اشه و مساله جواب دارد اگر در این بازه هم نباشد خودش بخاطر مینیمم سازی x_i های کوچکتر مساوی ۱ را جواب میدهد. (ما به دنبال x_i هایی هستیم که به طور مکرر کوچک شوند و هرچقدر x_i هامون کوچیک باشند میدونیم که محدودیت cover بودنمون ارضا میشه پس نتیجه میگیریم که x_i هامون هیچوقت بزرگتر از ۱ نمیشن چون مسئله مینیمم سازیه)

در مدل relax برای مساله پوشش گره، کران بالا برای متغیرها ($1 \ge 1$) ضروری نیست. زیرا در مدل ما، متغیرها به عنوان متغیرهای متصل تعریف شدهاند، به این معنی که می توانند هر مقداری بین $0 \in 1$ را اتخاذ کنند. در نتیجه، مقدار بزرگتر از ۱ برای متغیرها در این مدل ناممکن است و نیازی به اعمال کران بالا برای آنها نیست.